

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

X. Quî inuestitus & consecratus sit per manus Domini Apostolici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

vicem tenes, ad te clamo; Domine, salua me: & ut paucis summam nostra cause concludamus, in hac hora & potestate subiicit se totū tenebrarum, te solum respiciunt oculi nostri, tibi debitam ser-
Summo Pontifici. uare obedientiam, parati sumus, tecum aut consistere, aut pro te in carcerem ire decreuimus. Auctoritati ergo tua tota mente desideramus inniti, tu nobis manum porrige, quod nobis uelis facere, iube. Si mandas, ut ad te veniamus, opes nostra, licet rapina & igne sint attrita, tamen desiderio te uidentis, & consecrationis gratiam consequendi, cum debita ser- nitutis nostra benedictione tua maiestatis presentabimus a- spectibus.

Dignentur ergo viscera pietatis tua super hoc negotio a- liquo nos rescripto certum reddere, quo & iter tutius ad te ueniendi nobis pramonstretur, & benedictionem, quam deuoti efflagitamus, à te percepturos esse significetur. Quam nimi- rum propterea à tua sanctitatis manu tantepere expetimus: quia Metropolitanus noster, etsi per te habeat consecrationis gratiam, tamen, quod sine lacrymis fateri nequimus, magnam cooperatorum spiritualis doni patitur iniuriam.

Quomodo inuestitus & consecratus sit per manus Domini Apostolici.

CAPVT X.

Ebbo.

Vide Vitam o- dit. à Caniso lib. 1. cap. 7.

Factum hoc

Anno 1103.

S. Otho voca- tus Romam.

His ergo literis ab Apostolico reuerenter acceptis & relectis, idem summus Pontifex Paschalis gau- dio repletus, (erat enim totus charitate diffusus, omnique affabilitate iucundus) pium Othonem paterna dulcedine ad sedem Apostolicam euocauit, qui pro hoc immodicas Deo gratiarum actiones exsoluens, ut man- datum acceperat, cum suis impigre limina Apostolorum adiit. Cumque hilari satis reuerentiâ, ab Apostolico susceptus fuisset,

fuiſſet, iuxta quod ſcriptum eſt; *iuſtus in principio ſermonis accuſator eſt ſuis*; genibus Domini Papæ aduolutus, curam paſtoralem humiliter ei reſignauit, ſe indignum, & nullatenus tanto oneri aptum eſſe, lacrymoſis ſingultibus vociferans. Verebatur enim aliquantulæ Simonicæ hæreſeos ymbra ſe reſperſum: quia, tanto tempore in Curte regia * fidelibus miniſterio deſudauerat, ne fortè Imperator pro mercede eiufdem, ſeruitij Pontificatus eum inſula ſublimaret; ideoque non ſine animæ periculo, huius ſacerdotij dignitate fungeretur. Unde maluit temporanei honoris ſubire diſpendium, quàm ſuperuarii arbitri oculos offendere, animaque ſuæ pati detrimentum. Cumque abdicatâ paſtorali curâ è conſpectu Apoſtoli gaudens pro huiusmodi libertate abſceſiſſet; conuerſus ad Dominum; Expeditius, inquit, tibi Domine ſeruiturus ſum; quia tanto me onere liberaſti.

Sed non diu hac ei libertate frui licuit. Papa enim diuino tactus ſpiritu, ſequenti die ad reuocandum Dei virum legatos dirigit: cum iam ille ad locum *ſudra* dictum veniſſet, ei quoque onus Eccleſiaſtici regiminis, quod pridie abiecerat, licet plurimum renitenti, ex auctoritate S. Petri impoſuit, & iterum iterumque renitentem dulcibus & verè paternis animauit promiſſionibus, ſe ei fautorem, & fideliffimum contra omnes mundi impetus deſenſorem ſpondens.

Deinde in vigilia Pentecoſtes xenia ei per honorabilem tranſmiſit Apocriſarium, cui & hoc in mandatis tradidit, dic Epifcopo, vt præparet ſe ad accipiendum Spiritum ſanctum, ficque in die ſancta Pentecoſtes, quæ erat tertio Idus Maij, ſcilicet in natalitio S. Gangulfi Martyris, Deo dignum Antiftitem, propriis, tanquam B. Petri manibus, ſolenniter conſecrauit in Anagnia ciuitate, quæ Romaniam diuidit & Apuliam; & priuilegio Crucis ac pallij tam eum, quàm omnes ſucceſſores eius in perpetuum honorandos eſſe cenſuit, idque ſcriptis talibus confirmauit.

T 2

De